

പ്രോഗ്രാമന നാടകങ്ങൾ. No. 2.

തൊഴിലാളിരാജ്

ജോസഫ് മാവുകൽ

പ്രോഗ്രാമന നാടകങ്ങൾ. No. 2.

തൊഴിലാളിരാജ്യം

ജോസഫ് മാവുകൾ

പ്രകാശ്പ്രകാശം

Sr. JOSEPH'S PRESS,
MANNANAM.
1950.

തൊഴിലാളിരാജ്യം

രംഗം 1

[സ്ഥലം: ഒരു വേന്തൽക്കാലിയിൽ മുൻപിൽ ചുറവിന് ടക്കണം. ഒരു ചാരക്കണ്ണാർക്കിൽ കിടന്ന് അത്രമഹതം.)

ജോൾ - (ചിന്താവിവരങ്ങായി മുൻപിൽ ചുറവിന് ടക്കണം. ഒരു ചാരക്കണ്ണാർക്കിൽ കിടന്ന് അത്രമഹതം.) ദൈവമെ, ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇനിയും ജീവിക്കുവാൻ ഒരു നിക്ഷേപം അശോഷ്യം നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു നല്ല ജോലിക്കിട്ടുവാൻ എത്ര ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ഗ്രൂപ്പുമാരായെടുവരാതകളിലും സ്ക്രൂംമാനേജർമാരായെടുവരാതകളിലും വ്യവസായഗളകളിലും പട്ടിവാതുകളും കാര്യത്വം നാം ഇന്ത്യൻ കമ്പനിയിൽത്തന്നെ എന്നോടുകൂടിയും എന്നോടു പിന്നാലെയും ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചുവക്കുവാൻ മുമ്പോൾക്കും ശമ്പളമുള്ളതലും ലഭിച്ചു. (എന്നേറെ വിണ്ടും നടക്കണം.) എന്നിക്കേ ഉണ്ടായിതന്നുപോലുമില്ല. Depression എന്ന പറഞ്ഞു് ഒരു Salary cut ഉം. വാസ്തവത്തിൽ എന്നോടു ജീവിതം ഒരു പരാജയം തന്നെ. ഹാ! കാഞ്ചി! (ചാരക്കണ്ണാർക്കിട്ടുവാൻ) എന്നോടു മേച്ചി! നിനക്കും കൂടിക്കർക്കും അതുംവശ്രൂം വേണ്ടോയ ഭക്ഷണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളുംപോലും തങ്കവാൻ തോന്തരം പ്രാബു നല്ലപ്പോൾ. നാം അംഗീകാരിക്കിൽ നിനക്കുതു സുവാദി ജീവിക്കാമായിരുന്നു. (ഓം മേരി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മേരി - അങ്കു് ഇനിയും ഉറന്തൊരെത്തു ഇരുന്നു.... അപ്പു കരയുകയാണോ? (അഞ്ചും കണ്ണാർക്കിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

ജോൾ - എന്നോടു, മേരി എന്നിക്കു തിരെന്തുടക്കം വരുന്നു. എന്നിക്കു മനസ്സുംധാനം ലഭിക്കുന്നു. എന്നോടു

ജീവിതം മഹാ പരാജയം തന്നെ. നിന്നെ ഈ കഷ്ടാവ സ്ഥിരിലിട്ട് വല്ലുന്നതിന് എനിക്കിടയായശ്ശോ. കഷ്ടം! അവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം!

മേരി— (പാട്ട്. “ദശമദരാജകമാര്” എ. റ)

പറയങ്കിവിയമേതും, പ്രമയോടെ
അഴശയെന്നു മാതമനാമാ.

- 1 പരമദയാലു ദൈവം, നടക്ക യോഗ്രത നൽകാൻ
തങ്ങാളിനാക്കടങ്കൾ ക്ഷമയോടു നമർ,
ശരണം കൈവെച്ചിരംതെ, സഹിക്കണമെതും
അനംഗവിച്ഛിട്ടം നാഞ്ച, മിശ്രിച്ചാ പ്രമ
നിക്കി, സുവരേകി, അവസാനമായ്.
- 2 അഗ്രതികർക്കാഡയും, ഉചലുവോക്കംഗപ്രാശവും
വിശക്കവോക്കംഗാശവും, രോഗികർക്കാരോഗ്രവും,
കത്തിനവേച്ചുകൾ പൊറുതിയുമേറെന്നൽക്കാ
ക്കരണക്കടലാമിശ്രാമിശ്രിച്ചാ നാഞ്ച ത്ര-
ണ്ണും അനംഗവിക്കം പ്രധമായുടന്.

ജോൺ - എന്നും മേരി, നിന്നക്ക് എന്നേക്കാൾ അ
ധികം ക്ഷമയും ന ഹനശക്തിയുണ്ട്. എനിക്കിനി ഒട്ടം
സഹികവയും. എന്നും ജീവിതം തിരുത്തുയായും ഒരു മ
ഹാ പരാജയാതന്നെ.

മേരി— അല്ല, ഒരിക്കലും അങ്ങേ, ജീവീതം പരാജ
യമല്ല. അങ്കു ബി. എ. പാല്ലൂയത്തശ്ശോ? നഞ്ചെടവിവാ
ധംതൊട്ട് ഇന്നവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ ഒന്ന് അംഗൂ
രിക്കു. അതിൽ ക്ഷുന്ധിക്കാൻ അനേകം ഉണ്ടായിരി
ക്കാം. എക്കിലും എത്ര ദൈയുംതൊട്ടം പിഡേക്കേതൊട്ടം
കുടിയാണ് അങ്കു് അവയെ അഭിരുചികരിച്ചു ജയിച്ചിട്ട്
ജീത്. എനിക്ക് അല്ലെന്നു സ്ഥൂമോൺിംഗ് പിടിപെട്ടതു് അങ്ങേ
കുറഞ്ഞാലാണോ? അല്ല. എക്കിലും എത്രമാത്രം പണം
ചെവാവുകിയാണ് എന്നെ സുവര്ഷ്ണചത്തിയതു്. നമ്മുടെ

മരിയും കൂട്ടിയുടെ മുടക്കിന് അനൈദാന്തണം കാരണാനുതന്നു? അല്ല. എന്നാൽ പിറവിയിൽ രണ്ട് ഉണ്ടാശിരന്ന അവളുടെ ചട്ടകാൽ അങ്ങേൽ ഓപ്പുരോധൻ ചെയ്തിച്ചുനുവമാക്കിയില്ലോ? അസംഖ്യം തുവാ അവിട്ടനാ ചെലവാക്കിയെങ്കിലും അവളുടെ മുടക്ക സ്വീകാര്യിക്കിയില്ലോ? ഇതൊരു മഹാ വിജയമല്ലോ? അവളുടെ കല്പാണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ബാക്കിയിൽ നിന്നേക്കുളിച്ചിരില്ലോ? അതിനാം അന്തേ അതു കൂടി രാഹുപ്രക്രിയയോഗി. അതിനാം അന്തേ അതു കൂടി രാഹുപ്രക്രിയയോഗിയാണോ? സാർത്തുകമായ സന്ധവക്കുംഘയംമുഖം അക്കയുടെ ശന്വളത്തുക കാരണത്തുപോയതു് അതുടെ കുറം മുലമാണോ? അന്തേ വിശ്രദിഷ്ടയായ ഭാഷ്ട്ര ഒരുപ്പാവികയില്ലോ? പത്രാവതിനാട്ടു തുവാ എനിക്കം കിട്ടുന്നണഡെല്ലോ? വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ കൂടും സംരക്ഷിക്കണം ഇപ്പോൾ നമുക്കു രണ്ടുപേക്കാഞ്ചുടി സാധിക്കിം. പക്ഷേ, മരിയുംകൂട്ടിയുടെ വിവാഹം അത്രാസനമാശിരിക്കുന്ന ഒരാവശ്രൂം തന്നെ. ദൈവം അതു നടത്തുമെന്ന മാത്രമെ തന്റെ സമാധാനപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അന്തേ-ജീവിതം ഒന്നില്ലും പാംജിയമല്ലു.

ജോൺ - (അല്ലെന്നും മനനമായിരുന്നശേഷം ശരംനാംകെട്ട്) ആതെ അതെ (നിവന്നിരുന്ന്) ദാഖ്യുടെ ശന്വളകോണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്ന ഒരു നിർഭാഗ്രനായ ഭർത്താവിന്റെ ജീവിതം വലിയ വിജയംതന്നെ !! കയ്യും! മേരി, നീ ഇന്നാലു പഞ്ചിയിൽപ്പോയപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ച കീറിയ പുതുംണ്ടു് എന്നു മുത്തുമാത്രം ലജ്ജിപ്പിച്ചു. പ്രിയേ, നീയിനിയെങ്കിലും എന്നു ഓത്തു് ഒരു നല്ല മുണ്ടു് വാങ്ങിക്കു.

മേരി - ഇല്ല. ഇന്ന മാസത്തിൽ നിവത്തിയില്ല മരിയംകൂട്ടിക്കു ഒരു പുതുംണ്ടം, ഒന്നേപ്പെട്ടുചുറ്റു് ഒരു ചുർട്ടം ഉണ്ടാക്കും. അതാണോ? അത്രാവശ്രൂം.

ജോൺ - മേരി, അവയുടെതു് അത്രിട്ടു മേശമായി. ടിപ്പുല്ലോ. നീ ഒരു നല്ല മുണ്ടു് വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കു

മേരി— (ശാല്പം ശകാരസപരത്തിൽ) ഏന്നറം പുത
മുണ്ടിനെപ്പറ്റി അന്നേക്കിൽ ഉൽക്കളൊയ്ക്കിൻ്റെ? ഒ[ം]
നും പുതയുണ്ട് അന്നേവിട്ടിലെ ലക്ഷ്യലുഡ്വിന്നും പു
തമുണ്ടിനോട് കിടപിടിക്കുകയില്ലായിരിക്കും. ശരി. പ
ക്കു നോന്ന് ലക്ഷ്യലുഡ്വിന്നും ഭാത്യംകാനു കൊതിച്ചു
സില്ലും. അതനേക്കാറിയാണല്ലോ.

ജോൺ— അതെ ഏന്നറം മേരി, ലക്ഷ്യലുഡ്വായ
തോമസിന്നും ഭാത്യംവാദം നീ എന്നിക്കുവേണ്ടി തുഞ്ചുകോ
ടിയിലെവിഞ്ഞു. (പെട്ടു ഭാത്യം ഇരിക്കുന്ന കണ്ണേരയുടെ
കയ്യിൽ രണ്ട് കയ്യും ചെച്ച്) മേരി നീ എന്തിന്റെ ഏന്നു
വിവാഹം ചെയ്യു? ഈ മഹാദാരിപ്രതിലും അന്നേക്കുവ
അതിലും നിന്നു ഇട്ടവല്ലെന്നതിന്റെ എന്തിനും നീ യെന്നു
ഇന്നിയും അനുവദിക്കുന്നു. നീയെതുമഹാമഹ്യംവര്ത്തി! ഏതു
യീരി! ഏതു വിസ്തൃതഗനിധി! നോന്നോ എന്നാൽ ഏതുവലി
യോരു ടീരു! ഏതു ബലമർന്നുന്നു! സ്വന്തഭാരുയേയും മക്ക
ക്കേയും സംരക്ഷിക്കാൻ തുണിയില്ലാത്ത അശോകനാ!

മേരി— (ഭേദംവിനെ പിടിച്ചു നേരേ ഇരുത്തി, പു
ണ്ണിരിയോച്ചുക്കുടി) ഒരു കൊച്ചുക്കണ്ണിനും ദ്രോഡും അന്തേ
ഇന്ത്യൻ വിചപിച്ചുബോധു? അങ്കു് എന്തിന്റെ ഇതുമാത്രം
ഉചല്ലും? എന്നിക്കും കണ്ണതുനടക്കുകും ഒരു കുറവുമില്ലല്ലോ.
എന്നിക്കു പരമാനന്ദമാണു്. ഒരു പുതമുണ്ടിനും നന്നക്കു
വാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ വലുതായ ഒരാനന്ദമാണു് അന്നേ
നിങ്ങളുക്കുമായ പ്രണയം എന്നിക്കു നന്നക്കുന്നതു്. നമ്മുക്കു്
അല്ലും പാരിപ്രൂഢിനു്. ശരി, എന്നാൽ അത് കാലിത്തൊഴു
ത്തിൽ ജീവിച്ചു അശാരിപ്പുരയിൽ വേലചെയ്യു് കാല
യാപനം ചെയ്യുവനേക്കാൾ എറിരട്ടി സുവന്തിലല്ലോന്നും
ജീവിക്കുന്നതു്? തന്നും പുതുനെ പുതപ്പിക്കുന്നതിന്റെ
ഒരു കീംപുഴുണിപ്പോലും ഇല്ലാതിങ്ങനു സ്വന്തപ്പുരാജ്ഞി
യേക്കാൾ ഏതുയോ ഭേദമാണു കീംപുതുഞ്ചെങ്കിലുംജീ
എന്നും സ്ഥിരി? നോന്ന് ലക്ഷ്യലുഡ്വിനു ഉപേക്ഷിച്ചു്
അംഗങ്ങു് എന്തിനു വിവാഹം ചെയ്യു എന്നല്ലോ അങ്കു്

വീണ്ടും വീണ്ടും ചോദിക്കേന്നതു്? ശരി; എന്നാൽ അങ്ങേ കണ്ണായിക്കുന്ന സമ്പ്രവും എനിക്കായി ചെലവു ചെയ്തു സ്വയം പാരിപ്രതിഭ താഴ്യു വരുന്നായി എന്നു എന്തിനും അങ്ങേ വിവാഹം ചെയ്തു എന്നാണു തൊന്ത് ചോദിക്കേന്നതു്? തോ മസ് സമ്പന്നനാണോ?; പോരാ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തവാൻ. പക്കു തൊന്ത് ലക്ഷ്യപ്രാപ്തവിനെയല്ല ഒരു നല്ലത്താവിനെയാണോ എന്നും കത്താവിനോടു യാച്ചിച്ചിരുത്തുന്നതു്. ഒരുത്തമുണ്ടാവിനോ എന്തെല്ലാം മുണ്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുമെന്നു തൊന്ത് മനസ്സിലുംകുറിയാറുണ്ടോ അവൈയെല്ലാം അത്തിനു തൊന്ത് കണ്ണാട്ടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങേ ഓരോക്കും തോമ സെന്റല്പു ലോകത്തിലുള്ള മരുംല്ലാചാരം എനിക്കു അവരുടെ തൊന്ത് കണ്ടു. അയ്യരുടും അങ്ങേ സുവാസിക്കുന്നതിൽ ഭാഗംകുക്കവാൻ നിശ്ചയിച്ചുംചുക്കാണ്ടു തൊന്ത് അങ്ങേസന്തോഷവുമ്പും സബൈയും വരിച്ചു; അതിൽ തൊന്ത് ഭഗവാന്മാരുമായതുമില്ല.

ജോൺ— മേരി നിന്നുക്കുപ്പോഴും ചിരിക്കാം. എന്നു ചിരിപ്പിക്കാൻ നീ ശ്രമിക്കുന്ന കൈവത്തിനുംരു അവരു മീതക്കമാത്രം സ്വായത്തമായ അവഹീളാം നിന്നു ഡാരാത്തുണ്ട്. എനിക്കശേഷമില്ല. പാരിപ്രും കുമാപുമ്പും കൈവരിക്കാൻ നിന്നുക്കുമുള്ളു. എനിക്ക് അസാധ്യം. തൊന്ത് മുൻഖുലനായ ഒരുത്തനാണു മേരി! നീ തോമസി നുംരു ഭായ്യുപ്പോലെതന്നു വരുധാണേം ചെയ്യുകും സന്നതിനു തൊന്ത് അത്രയികും കൊതിക്കുന്നു. നാനുകു മനോജ്ഞമായ ഒരു ദേവന്നും അവഹീളാംകരമായ ഒരു ജീവിതവും തങ്കവാൻ തൊന്ത് അത്രുമിക്കുന്നു. (വീണ്ടും അശു രണ്ണനായി) ഹാ! ഈ നിത്യജ്ഞവസ്ഥയിൽ ജീവിതം നയിക്കാൻ എനിക്കിനിയും നിവർത്തിയില്ല. എന്നും ശരണം അസുമിച്ചു.—എന്നും ക്ഷമയും നശിച്ചു—ഹാ! കൈവം-

മേരി—(ദേശ്യം ഘുണ്ട് എഴുന്നുറു മംറിനിനോ) അവശ്യം! അസംബന്ധം!! എത്രും, അങ്ങേ ഒരു നാൾപ്പര രണ്ടുപ്പോലെ സംസംഖ്യകുണ്ടാം! അങ്ങേവിട്ടിലെ

ലക്ഷ്യപൂർവ്വിന്നറ അയ്യ് കുസവുമിഞ്ചണ്ടൻ്, ഏന്നറ ഭാ
യ്ക്കില്ല. ജീവിതം പരാജയപ്പെട്ട; ശരണം കൈവിട്ട്;
കഷമയറ്റ. അതിനാൽ ദൈവമില്ല; അല്ലോ! തരക്കേടി
ഡില്ലോ?

ജോൺ—(അന്വരന്ന) അദ്യോ, മേരി എന്ന അങ്ങ
നെ ഒന്നം ഉള്ളശിച്ചല്ലോ പറഞ്ഞതു്?

മേരി—അങ്കു പറഞ്ഞതിന്നറ അത്യും ഓതഴല്ലോ?
(ക്രോഡിൽ ഇരുന്ന്) എന്ന പറയുന്നതു് അങ്കു ഒന്ന
കുടി ശാന്തബാധി ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്ന ദേശ്യം പൂണ്ടതുമു
ലം അങ്ങേക്കു വിശ്വിട്ടു തോന്നതു്.

ജോൺ—(പെട്ടെന്ന്) ഇല്ല, ഏനിക്കു് ഒരു വിഹി
ടവും ഉണ്ടാക്കില്ല.

മേരി—എന്ന ദേശ്യത്തെപ്പറ്റു് അങ്ങേ ഏന്നറ ജീ
വനേക്കാർ ക്രുംഗതലാധി എന്ന സ്ഥാവരിക്കിന്നതിനാലുണ്ട്.
ദൈവപരിപാലനയിലുജ്ജ അങ്ങേ വിശ്രാസം നശിച്ചു
ശരണം കൈവിട്ടുന്നതു കണ്ട് ഏന്നിക്കു സഹിച്ചില്ല.
നാം ഏതു സഹിക്കുന്ന ഏന്നതിനൊയ്ക്കു, ഏങ്ങനെ സഹി
ക്കുന്ന ഏന്നതിനൊയ്ക്കു ദൈവം പരിഗണിക്കുന്നതു്.
നാം ദൈവത്തിന്നറ രൂപത്തിലും ചരായയിലും സ്വയ്യീകരി
ച്ചപ്പട്ടവരല്ലോ? ദൈവവുതുനായ മംഗലിമായേക്കാർ സക
ടവും വീഡിയും സഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായി
ടുണ്ടോ? നമ്മകളുടെനേക്കാർ ഭാരതുജ്ഞ കരിയ്ക്കും വഹി
ചുകൊണ്ട് അവിട്ടും ഗാളുന്നതുമല്ല കയറിയില്ലോ? അ
വിട്ടും നമ്മുകാർ ക്രുംഗതൽ ദാരിദ്ര്യവും അവമാനവും
സഹിച്ചില്ലോ? ഏകില്ലും അവിട്ടും ശരണം കൈവെ
ടിഞ്ഞതില്ല; പ്രാകിയില്ലും; അവലുഡിപ്പുട്ടില്ലും. നാമോ?
നമ്മുടെ നില്ലുര കിഴുക്കകൾ സഹിക്കുന്ന മനസ്സുള്ളവരിലും. മുഖ്യാ, ക്ഷമിക്കണാം. ഏതുനൊയ്ക്കു് അങ്ങേക്കു
ഞമ്മേരു ഉറ്റുണ്ടാകുന്നതു്? അതു് അങ്ങേദയ്ക്കു നൽകേണ്ടതു
ദൈവമല്ലോ? ദൈവത്തെ മാറിനിരുത്തിക്കൊണ്ട് ലേണ്ടി
ക്കുന്നേയെല്ലു സ്വാദിക്കാവാൻമുമിക്കുന്നതു മുമരില്ലോരെ

விதுமெழுதுநடவடிக்கையோலையான். “அதற்கு வெப்பங்களுக்கு அரசேப்பிழிடுந்; அதேபூத் துவக்கையும் நினைக்கக் குடிநீர்க்கூடும்.” அதனைத்துவாட்டாயி திவியகாஞ்சூர், நாம் என ஸ்பிகரித்திட்டு? ஹா கழின்ற பொஸமாண்டுவோலூம் அவிட்டு பரிசூலும் கர்வான கைக்கூட்டிலுமூலும். ஹா ஒரு காந்தும் அதன்மூலம் மாபூர்ப்பும் நியேயித்துறகை ஸ்டார்டின் அவிட்டு வெப்ப விரோதியங்களை ஸ்பாய் பூவும் பூவும் செழிரிக்கலேயே?

ஜோஸ்- கர்வான கைக்கூட்டுந் தக மாஸ்வி தி ஏனிக்க வாய்நிலூ மேவி, நினைபூலை திவா வூம் கர்வான கைக்கூட்டுந் ஏனிக்க ஈஸர்வும். ஏ நீர் மாஸ்விதியோட்டுக்குட்டி கர்வான கைக்கூட்டுந்து தனை ஒரு வலிய வெப்பாய்மலேபு?

மேரி- ஹதா பிளையும் அவையும் விழிதூ வர யூன். நமை பிஶாவுப் பூதைனை தடிக்கையை வைன் நோக்க. (குடிதல் ஸ்டீல் வூம் பூட்டு); பூயா, கத்தாவுப் திவு வெவ்ரையை அவேண்டியியாமலேபு. வெவ்ரை அரசேப்பிக்கேளது ரோட்டிலூ அரோட்டிலெந்து?

ஜோ- நீ பராய்ந்து ஏனிக்க மாண்டிலாயி. பியைத்தினீர் அது டாகா தொந் ருஹித்தினிலூ.

மேரி- அதை, ஶரியானா. தொந் அதனை கரு ஷெட்டுநவைன விவாரிக்குது. தீர்த்தாயும் திவு வெவ்ரை கைக்கூட்டு அதேண்டியூவசூத்தின்டு. ஹனியூ, ஏ நீர் ஜிம்மாமா, அதன்மூலம் அது ஸ்பார்டியாக்குதை க்கு ஸிகாதிரிக்குத்தே! அவிட்டு அதை பிகிடிக்கை; ஸவாயிக்கை; அதுவசூத்தித்தையூம் தரிக்காயும் அதை. அவிட்டு ஸ்பாய்க்கை, ஏதும் நடுக்குத்தையாந் மாண்டு ஶக்தியும் உத்துவாமானமையே.

ஜோ- (மாண்டுயான லபிக்கைத் தீட்டு) நீ கத்தாவினை புதியினாம் கைக்கூட்டிட்டு, ஏற்றுகொட்டு நின்கூவசூத்தித்தையோலூம் நடுக்கானிலூ?

മേരി— അവിട്ടന തങ്ങില്ലെന്ന് എനിക്കേ വോ
ഖ്യമാക്കില്ലെല്ലാ. എനിക്കേ കസവുമുണ്ടില്ലെന്നാജ്ഞതു്
ങ്ങ കരവായി തോൻ ഗണിക്കുകയോ, അവലൂധിച്ചുക
കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതു് ഒരത്രാവശ്രദ്ധയി ഇതേവ
രെ തോനിയിട്ടില്ല. എനിക്കേ കസവുള്ള പുതമുണ്ട് തര
ബോധുനു തോൻ ഇതേവരെ മുഖ്യമിച്ചിട്ടുമില്ല. എനിക്കേ
അവശ്രദ്ധിക്കുതെട്ടാം അവിട്ടന ധാരാളം തന്നിട്ടുണ്ട് കി
അത്താവു എനിക്കേ ഒരു സ്ഥലു ഭന്താവിനെ തന്നിട്ടുണ്ട്. മി
ച്ചും ബുദ്ധിയും, അരംഗാശ്രദ്ധയും ഉള്ള അഞ്ചു ഓമനക്കണ്ഠതു
കുറൈ തന്നിട്ടുണ്ട്. തോൻ പൊട്ടിയല്ല. ഉന്മയല്ല. ഏ
നിക്കേ നൃഥമായ വിദ്യാഭ്രാന്ത വും ഒരു ഉപ്രോഗവും ശ
സജ്ജവുണ്ടുണ്ട്. സദ്യുപരി അവിട്ടന ദിവ്യക്രൂഷാശയിൽ
സ്വയം എനിക്കേ നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതാ, വി. അമ്മയേ
സ്ത്രാ പരഘന്നതുകേൾക്കുക.

ശാമാന്തരി *

യാത്രായ വേദവും പീഡയും നിന്റ ഫുഡ—

യത്തിനെ പ്രകശ്യാശ്വമാക്കുതേ

യാരും നാശവും കശ്യവുമൊട്ടുമേ

ഭിതി നിന്നില്ലെങ്കാക്കുതേ.

വിശ്വവും ദിശ്രമാം വസ്തുക്കുള്ളംകയും

നശ്വരമാണവ നാശമിക്കം

ഇംഗ്രേസ് മാത്രമെ നിശ്വലരാംഘുജ്ഞ

ശ്രാംക്രമം തസ്മാഗ്രാഡായകനായ്

എതും സഹിക്കവാൻ പ്രായുന്നാംപുജയൻ

ജേതാവായ് തിരഞ്ഞെടുവിളംബും

ദൈവമാം സന്ദേശ കൈവശരുജ്ഞവ—

നാവശ്രമിപ്പുന്ന സന്ധാര്യുക്കർ.

(രണ്ടുപേരും മെഴുന്ന്)

* “പുമിയിൽമാരുട്”, “കഴുത്തിൽ വീഴുന്നമാലെലു”, “ഉ
ചയവുന്തനുട്” എന്നരീതികളിലും ഇതുപാടംവുന്നതാണ്.

ജോ— മേരി, എന്നുറ കുടിബന്ധം എന്ന കാണി തുതനു എന്ന ജയിത്തിരിക്കുന്നു. (സ്ഥിരതയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി) ഞാൻ ഇതാ, ഇന്നമുതൽ അല്ലോ നവമായി തുടങ്ങുന്നു. നിന്നുറ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു ഒപ്പേം എന്ന ബലപ്പെട്ടതും. ഞാൻ സ്ഥിരതയോടെ പുരോഗമനവും ചെയ്യും. ശനിയാഴ്ച, ഞാൻ പവോദ്ധൂരണംചെയ്യും താഴും ദിവ്യകാരണങ്ങളുമുന്നോടും സ്വീകരിക്കാം. നാജൈ മുതൽ ഞാനും ദിവസവും ഒപ്പേതെന്നും കൂടുതിപ്പളിയിൽ വരം.

മേരി— കൊള്ളം. അന്നതനെ നമ്മകൾ ഇവിടെ തിരുഹുഡയ പ്രതിപൂശ നവീകരിക്കയും ചെയ്യും. (പുണിരിയോടുകൂടി) ധക്ഷി, ഇതൊക്കെ എന്നുക്കു ചുതമുണ്ട് കിട്ടുവാൻ വേണ്ടിമാറ്റും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുത്തു്. കേടും, ഒപ്പേക്ഷയും കൂടിയിട്ടു്. അങ്കു ഡോക്ടർ തോമസ്സിനെ ഒന്നുകൂടി കാണുന്നും. അദ്ദേഹത്തെ ശല്പപ്പെട്ടതുകയാണും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കപ്പോലുമില്ല. കത്തോലിക്കാ മരിയുടെ സംഘത്തിനും പ്രസിധിയും എന്ന നിലയിൽ മാറ്റുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനോടും സ്വന്നനിലച്ചില്ല. എന്നുമാറ്റും ഉപകാരമാണും ഇതിനകം അദ്ദേഹം നമ്മകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴിതാ (എഴുന്നേൽക്കുന്നു.) രാത്രി വളരെ ആയി.

കർട്ടൻ.

രംഗം 2

[സ്ഥലം: തൈവിമി. സമയം: ശനിയാഴ്ചസന്നയംകുംഭം. ക്ഷവടപ്രമാണിക്കായ ഗ്രിഗ്രോണായിയും, ജോണം ഇങ്ങവരുംകുന്നിനും പ്രവേശിക്കുന്നു.]

ശ്രീജാ— (സസ്യത്തോധ്യം) മല്ലും! മറിതാരു? നമ്മകൾ മതതകണ്ഠിട്ടു അരിഞ്ഞതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ ജോണും മാമില്ലയോ? ദേ, ദേ, ചോ ഒക്കേണ മക്കദേവാ! ഇന്ത്യൻ വിലംസം തന്നു! നമ്മകൾ മതതെ ജോണും മാമില്ലയുടെ

കാര്യം ചുപ്പാത്തനെ ഓരോത്തു ഓരോത്തു നാകിന്റെ അററംബേരെ ബന്ധപ്പോട്ടുനേരുള്ളു! തേടിയവജ്ഞി കാലിൽ മുഴ്തിമരുന്ന് കിടക്കുന്നു.

ജോ— മുതലാളിയെ കണ്ടിട്ടു വളരെ നാളായി.

ശ്രേ— ഹമെ, ഹമെ, ഏരെനാളായി; ഏരെ ഏരെ നാളായി വണ്ടിട്ടു്:

ജോ— മില്ലു നന്നായി നടക്കുന്നണ്ടല്ലോ. അല്ലോ?

ശ്രേ— മഹതു ഘരയാനു്? തുമ്ഹാ വരണ്ണ ഫോ സേ, വരണ്ണ ഫോസേ. മട്ടുമരുന്ന് അല്പോ, നമ്മുക്കും ഒരു ദുകാറും!

ജോ— എന്താണാദ്ദേഹം?

ശ്രേ— (കൈവിരൽ മുറിക്കാൻിട്ടു) നാലേ, നാലൈ—

ജോ— മരറുന്നാർ അല്ലോ?

ശ്രേ— ഹമെ, ഹമെ മത്തെന്നാർമരുന്നു. നമ്മുകൾ മത്തെ മുന്സിപ്പുകോടതിയിൽ ദുവേസുണ്ടു്. ഹതിനു ഹന്മരുന്നു. ശ്രീലൂഹിസുവക കണക്കു പുന്നുക കണക്കുല്ലാം ഹാജർ കൊട്ടക്കണ്ണമെന്നു കുചുരിക്കാൻ ഓർജ്ജം. കൊച്ചത്തിരിക്കുന്നു. കണക്കോ, ഏന്നറഞ്ഞോ മാള്ളിലേ, മക്കദ്ദേശം, ഏരെ ഏരെ എഴുതിവെള്ളുന്നു കൊട്ടക്കുന്നണ്ടു്. നമ്മുടെ ശോവിന്നില്ലോ, ശോവിന്നു— മവനേ?

ജോ— തുക്കൻ സഹപാർികളുണ്ടോ.

ശ്രേ— ദേ, ദേ ഹവരു ജോൻ മാഫില ഏന്ന കേട്ടാലുണ്ടല്ലോ, ഏരെ ഏരെ കാറ്റമാൻാർ. നല്ല ഇട നൃം കാന്തം ഫോലെ മരുന്നു. ഹവരുണ്ടല്ലോ കണക്കു സ്ഥാം ശരിയാക്കുന്നണ്ടു്. പക്കു നമ്മുകൾ മത്തെ ഓട്ട പോരുന്നു. ജോൻ മാഫില മരുന്നു കണക്കുക്കുന്നു എഴുതി ശരിയാക്കി മറഞ്ഞു ഹാളുന്നു.

ജോ— എന്നോ?

ശ്രേ- നാളെ മന വെള്ളപ്പിന് അവരാവൻ അംബു മൺിക്ക മില്ലാമ്പീസിൽ മാജർ കൊച്ചക്കണ്ണം. വാൻ അ യൈറ്റുന്നണ്ട്. വെള്ളപ്പിന് തുടങ്ങിയാലെ നാളുതെതക്കാ ണ്ടക്കണ്ണക്കു ഏഴ്തി ശരിപ്പോട്. നല്ല ഒരു പ്രതിഫലം മറ്റുന്നണ്ട്.

ജോ- നാളേ ഹോ? (മുദ്രാവാക്യവന്ന് അത്മഗതം) നാളു എയരാച്ചു-കണക്കുമുത്തുജോലി-വെള്ളപ്പിന് അ നേമൺക്ക തുടങ്ങണ്ണം-അംഗാരാത്രി ഓരണണ്ട് മൺിക്രൂർ ഉറക്കമീഴ്ച്ചുത്തുന്ന മേരി ഏന്നക്കുണ്ട് ചെച്ചിച്ച അ തിജന്തയുടെ പൂന്തുമുഴവനം തകന്ന് വീഴ്മം. കർബാനയും ഏല്ലാവൽക്കം അന്തിമം കുറഞ്ഞാണുപോകുന്നവും ഉച്ച കണ്ണിശയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞയും സംധിക്കാതെവരും. മേരി പറഞ്ഞു: “അത്രുമായി ദൈവരാജ്യം അന്നേപ്പണി പ്പിന്” ഇപ്പോൾ തോന്തു ക്രമസംരിച്ചപ്പോൾ ചെങ്കു പ്രതിജ്ഞയും-എതായാലും ഉച്ചക്രമിക്കേണ്ട സംധിക്കു. അ തിരഞ്ഞീൽ പ്രതിജ്ഞകമ്മവും നടത്താൻ ശ്രമിക്കാം.

ശ്രേ- (മുദ്രാവാക്യവന്ന്) അലോചന വച്ചുമിന്നോ എന്തു ഇതുവേരെ അലോചന വച്ചിട്ടും കൊച്ചക്കണ്ണതു്.

ജോ- നാളെ വെള്ളപ്പിന് അംബു മൺിമുതൽ ഉച്ച വരെ ഏനിക്ക ഏഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരാവശ്രൂഢിണ്ട്.

ശ്രേ- വിനെ ജോൻ മാവിലെ കേട്ടോ വേരീ അരളു വിട്ടാണതിട്ടും മത്തും അല്ല. വിനെ എന്തു? നി കുറഞ്ഞുകൾ ഈ ജോലിമരണമെന്ന യോക്കുന്ന തോമന്നും വാവും നമ്മോടു തുപാർപ്പചെയ്യു. അവുതു ദൂഹാ പ്രതി വാലും കൊച്ചക്കണ്ണണ്ട്. ഒരുബിച്ചസത്തെ ജോലിമാത്രം.

ജോ- (അത്മഗതം) അവുതുവും! കഴും തോന്തു ഏ തുച്ഛമായുടെ. ഈ കഷാമകാലയ്ക്കു-മേരിക്ക ഒരു നല്ല പത മുണ്ടും കട്ടികർക്കുകൾ ഉച്ചപ്പുകളിലും വാങ്ങിക്കാമായിരുന്നു. ഈ അവസരം.

ശ്രേ- (ആത്മഗതം) കുമാ ആനവന്തനു വേട്ട
പ്രോർ അർഹക്ക ഒരുമാത്രത്തം കൊച്ചക്കണ്ടു്! (പ്രകാശം)
എന്നും ബാക്കി കൊച്ചക്കണ്ടോ? അഞ്ചുമൺിക്ക തീരും വാൻ
അയയ്യുന്നണ്ടു്.

ജോ- മുതലാളി, നിഘ്നത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ദിവസ
തന്ത അവധി കോടതിയിൽനിന്ന് എടുക്കിക. എറിക്ക
നാഴീ ഉച്ചവരെ വരാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കാൽ
ന നിഘ്നത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് വേരു അദ്ദേഹ അനേപ
ക്കിക്കയാണു നല്പത്തു്.

ശ്രേ- അതസാഖ്യും വോട്ടെ- (യാത്രപരിയുന്ന)

രംഗം 3

[സ്ഥലം: ടി ഭവനം. സമയം: ഷ്ണിയാഴ്ചരാത്രി. മേര
സുവിശേഷങ്ങൾകുകും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജോവാർ അലോ
ചനാപുഡ്യം ചിരിച്ചും കൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു.]

മേരി- അങ്കു കമ്പസാരിച്ചുവോ?

ജോ- ഉള്ള് (ചാതകക്കോറയിൽ കിടന്ന പുഞ്ചിലി
ആക്കി നെടുവിപ്പിച്ചു.)

മേ- അങ്ങേജൈഡ്യുന്ന ഇന്തിര വലിയ സന്തോഷം?
കമ്പസാരം കഴിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള അതനുമോ അതോ വേ
രവല്ലതുമോ? എറുംഭായി? എന്നുക്കും അറിയി
ക്കാൻ പാടില്ലെന്നോ?

ജോ- മേരി സുവിശേഷത്തിലെ അ ഭാഗം ഒന്ന്
ബരിക്കു. അതായതു് “കത്താവിനെ ഒരു ഉംഭുള്ള മല
ചുറ്റേണ്ണു പിശാചു കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോംയി” എന്നുള്ളാണ്.

മേ- അതെ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം നാ
പാം അദ്ദുഃഖം 8-ാം 9-ാം വാക്കുകൾ (വായിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്ന സുവിശേഷങ്ങൾകും തുറന്ന വായിക്കുന്നു.) “പി
നെയും പിശാചു എററവും ഉയന്ന് ഒരു മലയിലേക്കു അ

വനെ കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി. ലേഡകത്തിലെ സകല രാജീവ് അഭിഭൂതം, അവധിയുടെ മഹത്പ്രവും അവനെക്കാണിച്ചു് അവ നോട്ട്, നീ വിണ്റ് എന്നെ ശരാധികബൈക്കിൽ ഇവയെ സ്ഥാം തൊന്ത് നിന്നുമുതരും. എന്നുവരുത്തു്.” (പുസ്തകം തുറന്നപടി ജോൺറി കൊടുക്കുന്നു.)

ജോ— (പുസ്തകം വാങ്ങി അടച്ചു മേശയുംതിട്ട്) നിന്നു വെവ്വേഡിൽ മനസ്സാംഖ്യാണ്. മാനനാനത്തു സു വിശ്വേഷണഭൂതം മലയാള പഠിണാം അച്ചടിച്ചുവെന്ന കേട്ക ഉടനെ എഴുതി അയച്ചു, ഈ കാൾപില്ലാത്ത കാല തുറ്റു് എ ത്തിനെല്ലന്നറിഞ്ഞില്ല, നീ പുസ്തകം ഒന്നുവരുത്തിക്കൂടിഞ്ഞു. മാത്രമോ കാത്തു വായിച്ചു മിക്കവാറും മന പ്രാംഘ്യമാക്കി. (ക്ഷേരയിൽ നിവർക്കിടന്ന ഗിരിപ്രദീണായിരെ ഓത്തു ചിരിച്ചുതുടങ്കുന്നു.)

മേരി— (സസംഗ്രഹം എഴുന്നേറ്റു്) അന്നേന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചു? കാജുമേ! അവിട്ടനു ദൈഡാനതനെപ്പോലെ (ഗൗഢവപ്പുർം) അല്ലോ സുവിശ്വേഷവാക്കും ഉഖരിക്കാൻ പാണ്ടിട്ടു് ഇപ്പോഴിതാ ഒരു ഭാഗതനെപ്പോലെ—തന്ന തൊന്ത് ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനാണ് ചിരിക്കുന്നതു്?

ജോ— മേരി, (വീണ്ടും ചിരിച്ചു്) ഇരിക്കു, ദയപ്പും ചാരത എന്നിക്കു ഭ്രംം മറുമില്ല. ഒരു അരമൺകുറു ദിനു നമ്മുടെ മില്ലകാരനു ഗിരിപ്രദീണായി ഇണ്ടു? അ റിയക്കളില്ലോ?

മേരി— (ഇത്തന്നു) ഉണ്ടു്? അയാൾ എത്തുചെയ്യു!

ജോ— അഭ്യാസം എന്നു, ഒരു ഉയരമുള്ള മലപ്പുറം തേരും കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി. അന്നേദവിട്ടിലെ ലക്ഷ്യപ്പെട്ട വിനെറ്റി ഭാഗ്യം ചുത്തുണ്ടിനേയും പ്രതാപത്തേയും എ നേരു കാണിച്ചുതന്നു. തൊന്ത് പരിക്ക്ഷകനെറ്റുവലയിൽ പെടാതെ ഒരു പിയത്തിൽ രക്ഷപെട്ടുന്ന പരിഞ്ഞാൽക്കൂ ഞ്ഞല്ലോ. ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു ഒരു മാലംവായുടെ ശ്രദ്ധയിൽ

ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കമ പിനിച്ച് വിശദമായി ചാറ്റാം. (എഴുന്നേറ്റ്) വല്ലതും തിനാന്തരങ്ങമോ? എന്നിക്കു വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു.

മെരീ—(എഴുന്നേറ്റ്) വഅ, അർക്കതേക്കു പോകാം.

കർട്ടൻ

രംഗം 4

[സ്ഥലം: കി ഭവനം. സമയം: ഞായറാഴ്ച മല്ലൂഹാം]

ഇംഗ്ലോഫുട്ട് തിരുപ്പട്ടണത്തിനും തുപം മച്ചു
അതിൽവച്ചു് അതിമനോമരമായി അലങ്കരിച്ചുള്ള ഒരു
സാർവ്വകിട്ടുന്നതും അംഗീകാരം കാണ്ടിക്ക
വരുമ്പോൾ അണിഞ്ഞു മുട്ടുകൂട്ടി നിന്നു പ്രതിഷ്ഠാജ്ഞപം.
വായിക്കുന്നമല്ലു കുർട്ടും ഉയരുന്നു. ജോൺ, ഡാംതു് മെരി,
17 വയസ്സുള്ള മുത്തുമകൾ മരിക്കുട്ടി, 14 വയസ്സുള്ള ജോ
സബ്, 10 വയസ്സുള്ള ജോൺ, 7 വയസ്സുള്ള ഫലിഷംമുഖം,
3 വയസ്സുള്ള അണിക്കുട്ടി ഭേദവി, കപ്പും, മുതലായവർ
അവസരോചിതം മുട്ടുകൂട്ടി നില്ക്കുന്നു. പ്രതിഷ്ഠാജ്ഞപം
വായിച്ചു കഴിയുന്നോരു പട്ടക്കാരൻ താരിഞ്ഞു അശീള്യ്
ഭിക്കുന്നു. വിശ്വാസം മുട്ടുകൂട്ടുകളും കുട്ടികൾ. പാട്ട് തുടങ്ങു
കയും ചെയ്യുന്നു.

പാട്ട് സുജനജീവൻ ഏ. റ.

വല്ലവി.

ഭരിക്കയേറ്റുവേ, എന്നം വസിക്കയി പിടിൽ-അണ്ണു
അറവുവല്ലവി.

കിട്ടംവവപാലക-ഗ്രഹഭരണനായക

ക്രിസ്തുരാജംവേ-മുക്കിഭാരാവ-

കത്തേതാലിക്കാറുമേ-അണ്ണു

ചരണം.

യന്ത്രമായ ജീവിതത്താൽ ക്രാന്തികൾ നിന്നല്ലിയ
നടന്നായിവാഴാം—ഇന്നാമെന്നമേ
പാപംചെയ്യാതെ—ളത്തേപ്പുത്തുമേകാതെ
മാതൃകാപര—ജീവിതം ക്രാന്തി—നയിക്കവാൻ

മുഡാ,—അംഗ്രേഷ്

(പാട്ടകളിയുന്നോടു കുർട്ടനും വിഴനും. ഈ റംഗം
അധികം തീർച്ചാപ്പിക്കേണ്ടതു്.)

റംഗം 5

[സ്ഥലം: ടി ബുന്നതിനും പുതുവം. സമയം: ശ്രാവനാഴി
രാത്രി. അബിയറയിൽ പ്രാത്മന കഫിക്കുന്നതിനും ശേഷം കി
ടികൾ പാട്ടനാഭമും കോക്കനും, പുഞ്ചവന്തും പലതരംതിൽ
രൂപനാഡി കണ്ണേരകളും ഒരു വട്ടമേശയും ഇട്ട് മേശപ്പുംതും കു
വിളക്കുകൾ കൂടിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു. പുംഞ്ച ഒരു കാറിനും ശമ്പും
കോക്കനും. ദ്വാരവും പ്രവേശിച്ചു]

ഡീരെ— (ബാതുകളുടുടർന്ന്) ഇവിടെ അങ്ങമില്ലോ?

അബി— അരാണുന്തു്? (ജോൺലൂവേഴ്സിക്കനും.)

ഡീരെ— (സല്ലക്കുചെയ്യു വിസിറിംഗ് കാർഡും കൊ
ട്ടക്കനും.)

ജോൺ— അപ്പേരം വനിക്കുന്നേം? (അക്കരുദ്ധം പാട്ട്
അവസാനിക്കുന്നു.)

ഡീരെ— ഉച്ചു്; പുത്തുനില്ലുന്നു.

ജോ— (ബാധപ്പെട്ടു്) വരു രണ്ടുവേദംവോയി. ജോ
നും യുറോപ്പുന്നർന്തിരിൽ വന്നുംഡാം ചെയ്യു സാമാ
പ്പും സ്ത്രീലക്കായനായ ഒരു മഡ്സ്യുവയ്യുടും ഒരുംബുചു മു
വേഴ്സിക്കനും. ജോൺ കണ്ണേര നിക്കിയിട്ട് അതിമിശ്ര
ഹയത്തിയശേഷം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.)

അരതി— മി. ജോൺ, അധികം വഞ്ഞമാനം പഠിയാൻ എന്നിക്കു പരിചയമില്ല. എന്ന് ചന്തിന്തിര കാരണം മുതക്കിപ്പിറയാം. എന്ന് ഒരു കമ്പനി തുടങ്ങിയ വിവരം അറിഞ്ഞതിരിക്കുമല്ലോ.

ജോ— ഇത്?

അരതി— അരതിലേയ്ക്ക് എന്നിക്കു ഒരുമാനേജരെ ആ വശ്രദ്ധിണ്ട്. നല്ലോരു ജോലിയാണ് നല്ല സാഹസ്രിയും മേഖലിൽ അഭ്യന്തരിയും ലഭിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. നീതിമാനായ ഓരോളൈറ്റയാണ് എന്നിക്കു ആവശ്രൂർ. ഏതൊണ്ട്, മി. ജോൺിന്തിര അറിവിൽ ഇതിനുതക്കന്നതായി വലുവ ആമേഡോ? എന്ന് വളരെനാളായി അനേപ്പശിക്കുന്നു.

ജോ— അരതാരു വലിയ ഉള്ളാശാണമല്ലോ. (അഥ ലോചിച്ചു) അതു—ശരി—യായി—നീറ്റുവറിക്കാൻ—എന്നും അറിവിൽ—ഓ! ശരി American Food Motor car കമ്പനിയിൽ മാനേജരായിരുന്ന മി. ജോർജ്ജ് തരക്കേ ടില്ല.

അരതി— Oh !That Fellow ഇതു കുതുനിഷ്ടയില്ലാത്ത ഒരു മന്ദിരം എന്ന് കണക്കിട്ടില്ല. എന്തോന്നു ഒരാളെ എന്ന് കണക്കാവുള്ളിട്ടുണ്ട്. അതിനാണ് എന്ന് ഇതോടുവന്നതും. മി. ജോൺിന്നു തന്നെ ആ ഉള്ളാശം സ്വീകരിക്കുന്നതോ?

ജോ— (വിനൃയത്രോടെ) എന്നോ? എന്നിക്കു യാതു സംബന്ധമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അരതി— മോ, അതു സാരമില്ല. യാതും അറിയാവുന്ന അരാളേഅല്ല എന്നിക്കാവശ്രൂർ. എന്നിക്കുവേണ്ടതു കുതുനിഷ്ടയും സത്രസന്ധതയുമുള്ള ഓരോളിനെയാണ്. മംയ ഗാംഗരയും കള്ളംഗാരേയും എന്നിക്കു ജോലിക്കാരായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുവനു എന്ന് കഴിഞ്ഞ അഴുവിനിച്ചുവാൻ; അവനു തലച്ചേരും ഒരു പണ്ണഞ്ഞാം പോലുമില്ല. ഒരു തന്നെ ഇന്നനല്ല പരഞ്ഞായിച്ചു. അവന്തിര കൈവശം

പണ്ണംചെന്നുചേര്റ്റാൻ, ഇങ്ങനും കാരിവും തമിളിൽക്കൂട്ടു പോലെ ഒരു അതകർഷണം. എന്നാണ് മി. ജോൺ ഇജാലിവേണ്ടോ?

ജോ— എന്നേ നന്ദിപൂർണ്ണം സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുന്ന. ഈ വലിയ ഉപകാരത്തിനു നൊറം കുട്ടംബവും അദ്ദേശ ജീവജീവനു കടപ്പെട്ടിരിക്കിം.

അഭി— ചെംജുളാം. ജോൺനെ നൊന്തു തിരഞ്ഞെടുത്ത തത്താത്തന്നെന്നെന്നു പറയാം. വളരെ രസാധാരണമാണ്. എന്നിക്കു കുറെനാളും അംഗീഡേയം ഉറക്കമില്ല ഒരു നാലു മണിയായാൽ പാനോ എഴുന്നേറ്റു വരുന്നതിൽ നടപ്പാണെങ്ങാലി. അപ്പോൾക്കാണും വൈഴ്സ്പ്രിനു കൂടും. അഭേദ്യ മണിക്കു നിങ്ങളുടെ ഭായ്യും രണ്ടു കുട്ടികളുംകൂടി ഒരു വഴിയെ കിഴക്കോട്ട് പോകുന്നതു്. അവർ ദേവാലയത്തിൽ പോകുന്നയിരുന്നു. നൊയറാളു മാതൃമല്ലാതെ ദിവസവും ദേവാലയത്തിൽ ഏറ്റുവിശ്വാസമെന്നറിയാൻ എന്നിക്കു ഒരുജിജന്താസു ഉള്ളവായി. ഒരിക്കൽ നൊറം ദേവാലയ ത്തിൽക്കെംനു. അപ്പോൾ ഒരു മഹാലയം അതരാധകനും രാത്രി നിബന്ധിക്കുന്നു. നൊന്തു കത്തോലിക്കന്മാരിലും. അകു തേതാലിക്കാണു്. പക്ഷേ ഒരു തത്ത്വമായും എന്നിക്കു വേഴ്ത്തില്ല. എങ്കിലും മനപ്പുരം മതത്തെ അനുസരിക്കുന്ന വരോട് എന്നിക്കു വളരെ ബഹുമാനവുമുണ്ട്. കമിണ്ട ഒരാളുംയി നിങ്ങളും, അവരോടുകൂടി വരുന്നരാഖിക്കുന്നു നൊന്തു പൂർണ്ണാഖികം വിന്യസിച്ചു. നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു മിത്രമാരം സാക്തി തോമാസിനോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം വാസ്തുവത്തിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു നോട്ട് തുപാർച്ചചെയ്യുവാണെന്നുണ്ടായതു്. അന്നതന്നെ ഒരു കമ്പിനിയുടെ മാനേജർക്കാം പറിയ കൂടുതൽ നീബന്ധതന്നെണ്ണാണുണ്ടും നൊന്തു തീരുമാനിച്ചു. നൊയറാളു പോകുന്ന ഒരാൾ തീർച്ചയുംയും ഒരു നല്ലജോലിക്കുന്നതനെന്നുണ്ടും. “തൈസണ്ട് മേട്ടേൻ

കാർക്കുവൻ! "എ അരങ്ങെന്നയുള്ള ഒരാളേയാംബാവശ്രൂ. നി തുടർ കോളേജിൽനിന്ന് ഒരു പ്രശ്നമാണ് വിജയം സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ നിങ്ങളുടെ സഹഖാരിയായിരുന്ന ഒരു മകൻ പറഞ്ഞതിനെത്തു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മണ്ഡ നല്ല. കള്ളം തട്ടിപ്പുകാരനമല്ല. കാരണം ജോലിസ്ഥ ഉത്തരങ്ങളും വസ്തുക്കൾതന്നെ യരിച്ചുകൊണ്ട് അഭ്യുമ ഓട്ട് അരങ്ങെന്നയുള്ളവരായം പജ്ഞിൽനിന്ത് പോകാറില്ല. അവൻ പോകയാണെങ്കിൽത്തന്നെന്നയും എല്ലാവരും കാണിക്കേ നോരം വെള്ളത്തിട്ട്, നല്ലുണ്ടം എന്തും യരിച്ചുവോക്കു. അവസാനമായി, നിങ്ങൾ മേലധികാരിയുടെ കല്പനയെ അനാദിക്കൾിലെപ്പുന്ന് എനിക്കു വോദ്ദല ചെട്ട്. കഴിഞ്ഞ ശനിശ്വാസു ദിവ്യദാണം നീറം ത്രം പ്രതിഫലം വാദംനും ചെയ്തിട്ടപോലും മത പരമായ നിങ്ങളുടെ നിഷ്പാദി അതിനുവേണ്ടി ബഹിക്രമിക്കാൻ നിങ്ങൾ രാത്രാംയിൽനില്ക്കുന്ന ബോക്കുർ തോമസ് വരുത്തുന്നാൻ ശാരിഞ്ഞു. അതിൽനിന്നുണ്ടെന്ന നിങ്ങളുടെ ഏം മാത്രമിന്നം താൻ മനസ്സിലാക്കിയതു്. മതഞ്ഞിൽ നിശ്ചയുള്ള തുടർ മറുവിഷയത്തിലും കൃത്യനിഷ്പാദിയുള്ളവരായിരിക്കും. അതിനാൽ എന്താണോ മി. ജോൺ, എന്നെന്ന് കയനിയിൽ ജോച്ചി സ്വീകരിക്കാമോ?

ജോ— (എഴുന്നേറ്റു തലകുനിച്ച്) തിർത്തുയായും! താൻ എല്ലായും വിണ്ടും നാഡി പറയുന്നു.

അതി— എനിക്കല്ലു, നിങ്ങളുടെ മുഖവിധിയായ അയ്യുക്കാണു നാഡി പറയേണ്ടതു്. കത്തേംലിക്കാദേവാലയ ത്തിൽ കടന്നേംകുന്നതിനായി അവരുടെ സഹാതുക എന്ന സമാക്കിച്ചു. അന്നത്തെ കാഴ്ച എന്നെന്ന് മനസ്സിൽ പ്രശ്നം പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ സദയൈപ്പുറി അന്നപാശിക്കാൻ ഇപ്പോൾ താൻ പ്രൂരിതനമായി. അതിനാൽ താനും ആ മഹതിക്കു നാഡിപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു മറ്റൊരിക്കൽ വന്ന നിമ്മിച്ചുകൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ കാരം

അധികം രാത്രിയായപ്പെട്ട്. തൊന്ത് പ്രോക്കട്ട്. നാളേ എ തുമണിക്ക് എന്നുറ അവർഗ്ഗിസിൽ വരണ്ണം.

ജോ— അങ്കിനെയാക്കട്ടെ. (ശത്രിമാ കൈകൊച്ച തുപ്പോക്കാനാ.)

മേരി— (പ്രഖ്യാപിക്കാനും) അതാരയിരുന്നു?

ജോ— (പുന്നിരിയേംടക്കുടി) ഓ, മേരി അവിഞ്ഞി സ്വ അല്ലോ? ശരി, ഭത്താവ വല്ലവജമായി പാത്തമാനം വ റഫ്രോം വാതലിന്നുറ പുറകിൽ ഒഴിച്ചുവിന്ന കാ ഷ്ടം ഗ്രഹിഷിന ചിലഭാംഗങ്ങൾ ദൃശ്യിലം നിന്നകില്ല ല്ലോ. തൊന്ത് നിനെ വിളിക്കാൻ രംഗാപോയി. അദ്ദേ ഹം നിന്നേംട സംസാരിക്കാൻ അനുഹാർജ്ജകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം “സെസമൺ മോട്ടാൻ കമ്പിനി” ഫുട്ടെന്നു മി. സെസമന്നാണ്. വിശ്വേഷങ്ങളാകെ പിന്നീട് വറ യാം. കൈഞ്ഞം താഴാറായോ?

മേരി— ഉള്ള്. തൊന്ത് അതു വരിയാനാണു വന്നതു്.

ജോ— കൊള്ളാം (മേരിയുടെ തോളിൽ കൈ വച്ചു കൊണ്ട്) മേരി, നീ ഇന്നാഭോരിക്കൽ ഉല്ലരിച്ച അ സു വിശ്വേഷവാക്കു് ഒന്ന് അറവത്തിക്കുക. “അത്രും”—?

മേരി—അതെ—“അത്രുമാൻ ദൈവരാജ്ഞം അനേപ ഷിപ്പിന്റു്”—

ജോൻ— ഓ ശരി, “അപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം നിങ്ങ രക്ഷക്കുടി നാൽക്കപ്പെട്ടും.” അല്ലോ? അതു് അത്മവത്താ ണ്. ഇപ്പോൾ അല്ലക്കാരംതന്നെ സംഭവിച്ചു. തൊന്ത് നേരതേ ദൈവരാജ്ഞം അനേപഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഏതു കൈംബേണ്ണോൽ അതാണു സംക്ഷാൽ തൊഴിലാളിരാജ്ഞം.

മാപ്പാപ്പാ മംഗളം

(“കാക്കംതേവാ” റിതി)

കുസ്തിയേവേശാ, മുഡാ കാത്തിടൻ
 പോച്ചുരാജുനെ സദാ അശ്രൂമോട്ട
 പത്രാസിന് പിന്നശാമി, നിന്ത വികാരാ
 കരേതാലിക്ക് സത്രൈക പേദാദ്യുക്ഷന്
 അമ്പളം-രോഗ്രവാ-നാശിവാ-ഫേണമേ.
 ഭ്രമിയിലേക്കാണ്മികപതി ചീയുസാവുന്ന്

വഞ്ചിരു മംഗളം

വഞ്ചിഭ്രമിപതേ, ചിരം
 സഞ്ചിതാം ഇയിക്കേണം. വഞ്ചി ...
 ദേവദേവൻ ഭവാനേന്നം
 ദേഹസൗഖ്യം വള്ളത്തേണം വഞ്ചിഭ്ര ...

Reimprimatur.

Mgr. Jacob Kallarackal

Vicar Capitular,

Changanacherry.

Changanacherry. }
8—2—1950. }

Printed and Published for the Proprietor
by P.. K. Joseph at the St. Joseph's Press Mannanam.
1950.

